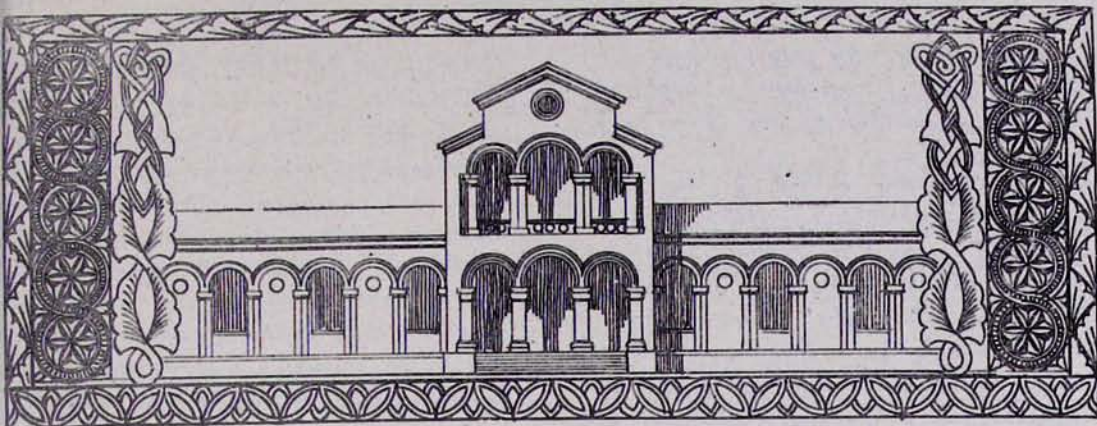

ԱՄԱՆՈՐԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆԻ ՀԱՐԿԻ ՏԱԿ

1966 թվականի վերջին օրն է, շաբաթ, դեկտեմբերի 31-ը:

Կազանդի գիշեր է:

Հոգևոր ձեմարանի հանդիսությանց սրահում, ամանորի ավանդական սեղանների շուրջ, համախմբվել են Մ. Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն Հոգևոր հորհրդի, Վերստուգիչ հանձնաժողովի, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագրական կազմի անդամները, ձեմարանի դասախոսներն ու ուսանողությունը, մայրավանքի պաշտոնեությունը և այլ հրավիրյալներ, գոհունակությամբ և երախտագիտությամբ լցված գեպի այս համադրական սուրբ հաստատությունը, որ Մ. Աթոռ Ս. Էջմիածինն է, ու գեպի նրա գահակալը:

Նրեկոյան ժամը 8-ին ժամանում է Վեհափառ Հայրապետը և օրհնում Մայր Աթոռի բարիքներով ծանրաբեռն ամանորական սեղանը: Ստեղծվում է սեղանների շուրջ նոր տարվա խորհրդավոր, մտերիմ, ընտանեկան մթնոլորտ:

Ն. Ս. Օծությունը ողջունելով բոլորի ներկայությունը, շնորհավորում է նրանց նոր տարին՝ հայրական բարեմաղթություններ անելով:

Այնուհետև սեղանը շնորհալիորեն ղեկավարում է Հոգևոր ձեմարանի տեսուչ Տ. Ներսես Ժ. վրդ. Պողապալյանը:

Տեսուչ հայր սուրբը երախտագիտության և շնորհակալության սրտագին խոսք է ուղղում Վեհափառ Հայրապետին՝ նրա օրհնաբեր ներկայության համար, և շնորհավորում նրա նոր տարին:

Մ. Տաճարի լուսարարապետ Տ. Հայկազուն արքեպս. Աբրահամյանը Հայաստանի անուշ գինիով լիքը առաջին բաժակն առաջարկում է խմել Մ. Աթոռ Ս. Էջմիածնի անսասանության, պայծառության և նրա արժանավոր գահակալ, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի թանկագին կենաց արեւատության համար:

Բոլոր ներկաները հոտնկայա բաժակ են բարձրացնում Մ. Աթոռի հավերժության և նրա գահակալի կենաց՝ սրտագին ծափերի հնչյունների տակ: Ուսանողական երգչախումբը խանդավառ ու տպավորիչ երգում է Մ. Աթոռի հիմնը՝ «Էջմիածին ի հօրէ» շարականը:

Իր աթոռից բարձրանում է Վեհափառ Հայրապետը ուրախ ու բարձր արամադրության ներքո, նոր տարվա խոհերով տարված և գալիք պայծառ օրերի լավատեսությամբ համակված, բաժակ է բարձրացնում մայր հայրենիքի, նրա բարեխնամ կառավարության և բովանդակ հայ ժողովրդի կենաց, բարեմաղ-

թելով, որ 1967 թվականը լինի բարօրության, բարգավաճման, խաղաղության տարի, հայրենաշեն, խոստովնալից նոր հեռանկարներով խանդավառ:

Ն. Ս. Օծուխյունը խոսում է հավատքով, հույսով Ս. Էջմիածնի և հայրենիքի պայծառ ապագայի մասին և իր խանդավառությունն ու ոգևորությունը փոխանցում ներկաներին:

Ամանորի սեղանների շուրջ ստեղծված խանդավառությունը կրկնապատկում են Հոգևոր ձեմարանի սաները՝ իրենց արտասանություններով և երգերով: Զեմարանի երգչախումբը կատարում է «Ուլ հայոց աշխարհ», «Խնջույքի երգ», «Քամանչա», «Ուստի կուգաս», «Մերիկ ջան», «Ջան հայրենիք», «Թագվոր բարով», «Առավոտյան բարի լույս» խմբերգերը:

Բ լսարանի ուսանող Աբգար Մարտիրոսյանը արտասանում է Մ. Մեծարենցի «Հյուղը», Բ դասարանի ուսանողներ Խ. Խաչատրյանը՝ Ա. Իսահակյանի «Մեր պատմիչներն ու մեր գուսանները», Տ. Սահակյանը՝ Համո Սահյանի «Նաիրյան դալար բարդի», Բ դասարանցի Ժ. Սիմոնյանը՝ Ա. Պուշկինի «Ձմեռային ճանապարհ» ռուսերեն լեզվով: Ա լսարանցի Հ. Նալբանդյանը՝ Ա. Չոպանյանի «Մորս»՝ ֆրանսերեն լեզվով, Բ լսարանցի Վ. Ներսիսյանը՝ «Նոր տարին»՝ անգլերեն լեզվով: Ա լսարանի ուսանող Հովհաննես Գրվրգյանը ընթերցում է Տ. Ստեփանոս արքեպս. Հովակիմյանի մի գեղեցիկ բարոյը՝ «Քալեցեք, զավակներս, քալեցեք», և Ա. Գալստյանը դաշնամուրի վրա նվագում է Ա. Բաբաջանյանի «Էքսպրոմտ»-ը, Բ դասարանի աշակերտ Ս. Նդիազարյանը արտասանելուց հետո Հ. Շիրազի «Կտակ»-ը, կարդում է իր ինքնագիր հետևյալ բանաստեղծությունը՝ «Հայաստան» վերնագրված:

Հաճախ պապիս ճակատը որպես խաչքար
համբուրել,
Քարե բույր եմ զգացել իմ կարոտած
շուրթերին:

Իսկ երբ գգվել խենթի պես խաչքարերդ,
կիրճերդ,
Պատմությունդ եմ գուրգուրել, որպես
քարե մի կնճիռ...
Հասկացել եմ: Ո՛չ թե քար, ո՛չ թե խաչքարն
իմ պապի,

Այլ քո դարձր մաքառած սեզ ճակատն եմ
համբուրել:

Բ լսարանի ուսանող Սասուն Վարդանյանը կարդում է հետևյալ «Ուղերձ շնորհավորանքի» ձոնը՝ ուղղված Վեհափառ Հայրապետին՝ ի դիմաց Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության:

«Մեր ժողովրդի, եկեղեցու և Հոգևոր ձեմարանի համար անմիտ վատնումի տարի չի եղել: Գուցե երազել ենք շատ, բայց հասել ենք քչին: Բայց բանի որ հասել ենք, դուրս եկանք, չենք ապրել նահանջ, արիւն ենք մի բան,— նշանակում է ընդունակ ենք լավին ձգտելու, լավին հասնելու, եթե ոչ լեռներ, գոհն բլուրներ նվաճելու:

Մենք՝ Հոգևոր ձեմարանի ուսանողներս, վստահեցնում ենք Ձեզ, Վեհափառ Տեմ, որ մեր վերելքի ճամփին մենք կլինենք համառ, հաստատակամ: Չենք ընկճվի դժվարություններից: Կանգ չենք առնի ճամփի կեսին: Կձգտենք միշտ դեպի գագաթ, միշտ դեպի բարձունք: Զէ՛ որ մեր ժողովրդի և մեր եկեղեցու պատմությունը դաշտավայրերի, մարգագետինների չէ նման, հարթ, հավասար, այլ բլրաշատ լեռնաստանի (ինչպիսին մեկ երկիրն է): Որքան որ շատ են անկումների ձորերը, որքան խորն են պարտությունների վիհերը, նույնքան էլ առատ են հաղթանակների, սխրանքների բարձունքները:

Մենք՝ Հոգևոր ձեմարանի ուսանողներս, լավ սովորելով, մաքուր վարք ու բարքով և մեր հաստատակամությամբ ենք ցանկանում շնորհավորել Ձեր Նոր տարին, բանդի մենք բաջ գիտենք, որ մեր եկեղեցու և մեր ժողովրդի բարգավաճումը հայոց հայրապետի գերագույն ուրախությունն է:

Վեհափառ Տեմ, թույլ տվեք Հոգևոր ձեմարանի ուսանողության կողմից Ձեզ շնորհակալություն հայտնելու: Ձեր անսպառ հոգատարության համար, որով շրջապատել եք Հոգևոր ձեմարանը, և շնորհավորելով Ձեր Նոր տարին, մաղթել Ձեզ տարիների բեղուն գործունեություն...»:

Հանդիսության ընթացքում նոր տարվա խոհերով համակված, հուզիչ, ջերմ ելույթներ են ունենում Տ. Հայկազուն սրբազանը, Տ. Ներսես Ժ. վարդապետը, հյուրաբար ներկա գտնվող երաժշտագետ Միհրան Թումա-

անոր, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիր Ա. Կատիտյանը, դասախոս Պարգև Շահբաղ-անը:

Ընդհանուր խանդավառության և ուրախու-յան մեջ առհասարակ հայր սուրբը գրական, սրա-խո ու դիպուկ «կաղանդչեքներ» է բաժանում հարանության անդամներին, ուսանողու-յանը՝ հաջող բնութագրումներով:

Մի պահ հանդուժ են դաժիճի լույսերը: Եմերի դժգույն ու պլպլացող լույսի տակ, հղմորեն ու վեհ, հնչում է ծննդյան տաղը՝ թուրք գիշեր»-ը, Փրկչի ծննդյան խորհուրդը աշխելով՝ ներկաներին:

Տեսուչ վարդապետի հրավերով Վեհափառ Սյրապետն Իր օրհնությունն ու նոր տարվա առաջամիտ է տալիս միաբանությանը, ուսա-նողությանը, պաշտոնեությունը՝ է՛լ ավելի ստաճությամբ, նվիրումով, հավատքով ու անդամավառությամբ աշխատելու, գլուխ բե-

րելու համար Մ. Աթոռի առաջ կանգնած ե-կեղեցական, հայրենանվեր գործերի, ազգա-յին-եկեղեցական ծրագրերի իրագործումը, հոգեպես և իմացապես աճելու, վերանորոգ-վելու, լավագույնս ծառայելու համար Աստ-ծուն, եկեղեցուն, հայրենիքին և ժողովրդին:

Վեհափառ Հայրապետը Իր եռանդով, իրավ լավատեսությամբ խանդավառում է բոլորին՝ Մայր Աթոռի ապագա եկեղեցական, հայրե-նանվեր առաքելության նկատմամբ:

Ն. Ս. Օծությունը նոր տարվա իր պատգա-մը ավարտում է՝ բովանդակ աշխարհում կա-յուն և մնայուն խաղաղության հաղթանակի բարեմաղթություններով:

Ժամը 11-ին, Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»-ով և խմբովին երգված «Հայր մեր»-ով, ավարտվում է նոր տարվան նվիր-ված հանդիսությունը Հոգևոր Ընթացքի հարկի տակ:

